

Gemeinsamer Bundesausschuss, asian käsittelyyn osallistui: 1) AOK-Bundesverband KdÖR, 2) IKK-Bundesverband, 3) Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4) Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5) Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., 6) AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., 7) Bundesknappschaft, 8) Seekrankenkasse, 9) Bundesrepublik Deutschland, jota edustaa Bundesministerium für Gesundheit und Soziale Sicherung seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden hintojen sääntelytoimenpiteiden avoimuudesta ja niiden soveltamisesta kansallisissa sairausvakuutusjärjestelmissä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettua neuvoston direktiiviä 89/105/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä transparenssidirektiivi) tulkittava siten, että sellainen jäsenvaltion säännös on sen vastainen, jolla sen jälkeen kun lääkkeet, jotka eivät edellytä lääkemääräystä, on suljettu kansallisen sairausvakuutusjärjestelmän korvausten ulkopuolelle, yhdelle kansalliseen sairausvakuutusjärjestelmään kuuluvalla elimelle myönnetään valtuus antaa transparenssidirektiivin 6 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ja 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattamatta yleisohjeita, joiden mukaan tietyt lääkkeet korvataan kansallisesta sairausvakuutusjärjestelmästä?
2. Onko 21.12.1988 annettua direktiiviä 89/105/ETY tulkittava siten, että sillä myönnetään tämän päätöksen 1 kohdassa mainittujen lääkkeiden valmistajille subjektiivinen oikeus saada viranomaisilta perusteltu ja muutoksenhakusoituksella varustettu päätös lääkkeensä sisällyttämisestä edellä mainittuun luetteloon myös silloin, kun jäsenvaltion lainsäädännössä ei säädetä vastaavasta päätösmenettelystä eikä muutoksenhakumenettelystä?

⁽¹⁾ EYVL L 40, s. 8.

Verwaltungsgericht Darmstadtin 17.8.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ismail Derin vastaan Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Asia C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Verwaltungsgericht Darmstadt on pyytänyt 17.8.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.8.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkorat-

kaisua asiassa Ismail Derin vastaan Landkreis Darmstadt-Dieburg seuraaviin kysymyksiin:

1. Menettääkö Turkin kansalainen, joka on muuttanut lapsena perheiden yhdistämisen perusteella Saksan liittotasavallassa työskentelevien vanhempiensa luokse, ETY—Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 7 artiklan 1 kohdan toisen luettelamakohdan mukaisesta oikeudesta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous johdetun oleskeluoikeuden — paitsi päätöksen N:o 1/80 14 artiklan tapauksissa ja silloin, kun hän poistuu vastaanotettavan valtion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä — myös silloin, kun hän ei täytettyään 21 vuotta enää asu vanhempiensa kanssa eikä ole näiden huollettavana?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

2. Onko tällä Turkin kansalaisella siitä huolimatta, että hän on menettänyt päätöksen N:o 1/80 7 artiklan 1 kohdan toisen luettelamakohdan mukaisen oikeusaseman, erityinen päätöksen N:o 1/80 14 artiklan mukainen suoja maastakarkotusta vastaan, kun hän on muutettuaan vanhempiensa luota ollut epäsäännöllisesti palkkatyössä, mutta hän ei ole saanut työntekijänä itsenäistä päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan mukaista oikeusasemaa toimittuaan useiden vuosien ajan yksinomaan itsenäisenä elinkeinonharjoittajana?

SGL Carbon AG:n 30.8.2005 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-71/03, T-74/03, T-87/03 ja T-91/03, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 15.6.2005 antamasta tuomiosta asian T-91/03 osalta

(Asia C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

SGL Carbon AG on valittanut 30.8.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-71/03, T-74/03, T-87/03 ja T-91/03, Tokai ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 15.6.2005 antamasta tuomiosta asian T-91/03 osalta. Valittajan edustajina ovat Rechtsanwalt Martin Klusmann ja Rechtsanwalt Frederik Wiemer, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, DE-40008 Düsseldorf.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyjen vaatimusten perusteella kumoaa osittain Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-71/03, T-74/03, T-87/03 ja T-91/03 15.6.2005 antaman tuomion ⁽¹⁾ sikäli kuin siinä hylättiin asiassa T-91/03 nostettu kanne vastaajan päätöksestä K (2002) 5083 lopullinen, joka tehtiin 17.12.2002 ja joka koski EY 81 artiklan soveltamismenettelyä
- toissijaisesti alentaa edelleen valittajalle 17.12.2002 tehdyn päätöksen 3 artiklassa asetettua sakkoa sekä valituksenalaisessa tuomiossa vahvistettua kanteen nostamishetkestä lähtien maksettavaa korkoa ja viivästyskorkoa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Valittaja perustelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitusta tuomiosta tekemänsä valituksen väittämällä, että menettelysääntöjä on sovellettu virheellisesti ja että yhteisön lainsäädäntöä on rikottu.

1. Valittaja väittää, että *non bis in idem* -peruseriaatteen, jota sovelletaan yleisesti jäsenvaltioiden ja yhteisön lainsäädännössä ja suhteessa kolmansiin maihin, mukaan käsiteltävänä olevassa asiassa valittajalle aiemmin Yhdysvalloissa määrätty seuraamus olisi pitänyt ottaa huomioon. Se, että aiemmin ulkomailla määrättyjä seuraamuksia kieltäytyttiin ehdottomasti ottamasta huomioon, kyseisen periaatteen ja näin ollen myös aineellisen oikeudenmukaisuuden periaatteen vastaisesti, on valittajan mukaan lainvastaista eikä kuulu kyseisen päätöksen tehneen viranomaisen eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harkintavallan piiriin.
2. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan perustellut sitä, että sakon määrää nostettiin 35 %:lla siksi, että valittajan väitettiin olleen ainoa yhteistoimintajärjestelyn johtohahmo, koska kiistattomat tosiseikat ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen omat ristiriitaiset toteamukset eivät ole perusta tällaiselle toimelle. Koska komission väitetiedoksiannon perusteella ei ollut ilmeistä, että se aikoi pitää valittajaa ainoana johtohahmona, valittajan mukaan myös oikeutta tuolla kuulluksi loukattiin.
3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan tutkinut tämän väitettä, jonka mukaan sen puolustautumisoikeuksia loukattiin korjaamattomalla tavalla, koska komission tätä asiaa tutkineiden henkilöiden (Case Team) kielitaito oli riittämätön, siitä huolimatta, että valittaja esitti tätä koskevia perusteltuja huomautuksia ja tarjoutui esittämään todisteita.
4. Valittajan tekemää yhteistyötä ei sen mukaan arvostettu riittävästi. Koska sen tekemä yhteistyö on vähintäänkin yhtä arvokasta kuin muiden yhteistoimintajärjestelyyn osallistuneiden, sitä syrjittiin, koska sen sakkoa alennettiin huomattavasti vähemmän kuin muiden osapuolten sakkoa.

5. Määrätyt sakot ovat valittajan mukaan suhteettomat korkeat, koska sitä, että valittajalla oli vaikeuksia päätöksentekohetkellä, ei sen mukaan otettu huomioon. Komissio ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin eivät voi olettaa, että taloudellista tehokkuutta ei yleisesti ottaen pidä ottaa huomioon seuraamusta määriteltäessä; niiden on kussakin tapauksessa valittajan mukaan selvitettävä, onko määrätty seuraamus taloudellisesti toteuttamiskelpoinen.
6. Korkokannan määrittely tapahtui lopuksi valittajan mukaan virheellisesti: erityisen korkea korko menettelyn aikana merkitsee sen mielestä lisäsakkoa, mihin ei ole toimivalta-perustaa.

⁽¹⁾ EUVL C 205, 20.8.2005.

Bundessozialgerichtin 5.7.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Aldo Celozzi vastaan Innungskrankenkasse Baden-Württemberg

(Asia C-332/05)

(2005/C 281/15)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Bundessozialgericht (Saksa) on pyytänyt 5.7.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.9.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Aldo Celozzi vastaan Innungskrankenkasse Baden-Württemberg seuraavaan kysymykseen:

Onko Euroopan yhteisön primaari- ja/tai sekundäärioikeuden (erityisesti EY 39 artiklan (ent. EY 48 artikla), asetuksen (ETY) N:o 1408/71 3 artiklan 1 kohdan ja 23 artiklan 3 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdan ⁽¹⁾) mukaista, että Saksassa työskentelevä siirtotyöläinen, jonka aviopuoliso asuu toisessa jäsenvaltiossa, saa sairauspäivärahaa verokorttiinsa merkityn veroluokan nojalla laskettavaan nettopalkkaan perustuen, eikä hänelle edullista takautuvasti vaikuttavaa muutosta perheasemaan liittyvissä verotuksellisissa arviointiperusteissa oteta huomioon?

⁽¹⁾ EYVL L 257, s. 2.